

N:o 14.

Ank. till Riksd. kansli d. 13 mars 1888, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande n:o 4, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående trädplantering utmed statens jernvägar.

Uti en inom Andra Kammarerna väckt, till utskottet hänvisad motion (n:o 60), har herr E. Fredholm föreslagit, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att trädplantering måtte, der så ske kunde, verkställas å den för statens jernvägar exproprierade marken utmed banvallen; och har motionären härvid framhållit:

att, förutom det behag en plantering å våra stora slätter skulle medföra, ras af jernvägsbankar skulle genom trädplantering förminsкас;

att stormarne skulle i någon mån hejdas;

att afkastning i virke skulle från planteringarna med tiden blifva högst betydlig; samt

att genom plantering af häckar snömassors hopande å jernvägen till trafikens förhindrande skulle undanrödjас, äfvensom att häckarne skulle kunna tjena såsom stängsel.

Det kan icke förnekas, att motionärens förslag är i visst afseende beaktansvärdt och skulle, om det i vidsträcktare mån läte sig utföra, väcka håg och intresse för den på många ställen inom vårt land allt för mycket förbisedda nyttan af att plantera träd invid gårdarne samt å för skogsplantering tjenlig, för odling olämplig mark, likasom det å andra sidan skulle, från estetisk synpunkt sedt, vara mycket tilltalande.

Emellertid möta härvid så stora svårigheter, att förslaget, enligt utskottets förmenande, icke kan genomföras. Utskottet fäster sig härvidlag särskildt vid den omständigheten, att för jernvägsanläggningen i regel endast exproprierats erforderlig mark för banans terrassering samt för uppsättande af stängsel. Undantag härifrån förekomma visserligen: dels derigenom, att å ett och annat ställe jord blifvit inlöst för dubbelbana, dels derigenom, att från egendomar mindre jordstycken blifvit af jernvägen af-

skilda och därför måst inlösas, dels ock då jord inlösts för uppsättande af snöskärmar. Å de sistnämnda områdena äro planteringar delvis redan verkställda, ehuru hittills, enligt af bandirektören i andra distriktet erhållen upplysning, med ringa framgång, därför att stora snömassor i följd af skärmarne hopats och afbrutit träd- och häckplantor. Vidtagandet af lämpliga åtgärder torde emellertid å ifrågavarande område bringa företaget till åsyftadt resultat, nemligen att ersätta snöskärmarne.

Således skulle, med undantag af mindre sträckor, trädplanteringar ega rum antingen å jernvägsbankarnes dossering eller vid verkställda nedgrävningar å skärningsdosseringarne; och torde härvid — alldenstund planteringarna skulle verkställas å sluttande plan — inträffa, att träden, som ej erhöle tillräckligt rotstöd, skulle vid inträffande storm kunna falla öfver banan och förorsaka olyckor, hvarjemte trädens grenar, sedan de uppnått någon storlek, skulle hindra telegrafträdarnes framdragande eller åtminstone emellanåt förorsaka »kontakter». Derjemte skulle äfven en annan olägenhet uppstå. För såvidt barrträd komme att planteras, skulle nemligen användning genom gnistor från lokomotiven af under träden hopadt barr lätt inträffa.

Det torde ej heller lemnas obeaktadt, att en plantering helt nära jernvägsspåret skulle förorsaka snösamlingar å banan och derigenom vålla obehag och kostnader, likasom utskottet föreställer sig, att banan, i likhet med genom alléer framdragna landsvägar, skulle komma att lida af den nästan ständiga fuktighet, som genom planteringarna skulle uppkomma, hvarjemte träden, sedan desamma uppnått någon storlek, skulle genom skugga å och utsugning af den närmast intill befintliga jorden hafva en menlig inverkan för egarne af marken invid jernvägarne.

Slutligen får utskottet dels erinra derom, att verkställandet och underhållandet af de ifrågasatta planteringarna skulle medföra icke obetydliga årliga kostnader; dels upplysa, att planteringskostnaderna vid statens jernvägar under de senaste sju åren belöpa sig sammanlagdt till 369,842 kronor 67 öre, eller 52,834 kronor 67 öre pr år.

På grund af hvad sålunda anförts, får utskottet hemställa,
att ifrågavarande motion lemnas utan afseende.

Stockholm den 13 mars 1888.

På utskottets vägnar:

G. THESTRUP.